

ส่วนที่ 6

การเพิ่มทุนและการลดทุน

ถ้าบริษัทมีความก้าวหน้ามีกำไรดี ต้องการขยายกิจการให้ใหญ่โต แต่เงินทุนไม่พอ บริษัทก็อาจทำการเพิ่มทุนของบริษัทให้สูงขึ้นได้ แต่ตรงกันข้ามถ้าบริษัทตั้งทุนไว้สูงเกินกว่าที่บริษัทต้องการใช้เงิน หรือกิจการของบริษัทลดน้อยจึงไม่มีความจำเป็นจะต้องนำเงินของผู้อื่นมาเก็บรักษาไว้ บริษัทก็อาจคืนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น แต่บริษัทจะส่งเงินคืนไปให้ผู้ถือหุ้นเลยไม่ได้ นอกจากจะต้องทำการลดทุนของบริษัทเสียก่อน

การเพิ่มทุน

มาตรา 1220 บัญญัติว่า “บริษัทจำกัดอาจเพิ่มทุนของบริษัทขึ้นได้ด้วยออกหุ้นใหม่ โดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น”

ตามบทบัญญัติมาตรา 1220 นี้ จะเห็นว่าการเพิ่มทุนของบริษัทจะทำได้ โดยวิธีเดียวคือ การออกหุ้นใหม่โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งมีการลงมติกันเป็นลำดับถึงสองครั้งตามมาตรา 1194 ซึ่งแตกต่างกับหลักกฎหมายของอังกฤษและสหรัฐอเมริกาที่ยอมให้เพิ่มทุนบริษัทได้ 2 วิธี คือ การออกหุ้นใหม่ กับการเพิ่มมูลค่าของหุ้นให้สูงขึ้น

เหตุที่กฎหมายไทยบัญญัติให้มีการเพิ่มทุนโดยวิธีการออกหุ้นใหม่วิธีเดียวก็เพราะว่าการเพิ่มทุนด้วยการเพิ่มมูลค่าของหุ้นให้สูงขึ้นนั้นเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ถือหุ้นคนเดิมที่จะต้องหาเงินมาชำระค่าหุ้นเพิ่มอีก และถ้าเขาไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าหุ้นที่เพิ่มได้ บริษัทก็อาจได้รับความเสียหายเพราะไม่สามารถเรียกเก็บเงินทุนที่เพิ่มได้ และการขายหุ้นที่ออกใหม่นี้จะขายต่ำกว่ามูลค่าไม่ได้ตามมาตรา 1105

ส่วนการออกหุ้นใหม่นั้นแม้มาตรา 1222 จะบังคับให้ต้องเสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นคนเดิมถ้าผู้ถือหุ้นคนเดิมไม่รับซื้อ ก็ให้เสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ในบริษัทได้ ถ้าผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ไม่รับซื้ออีก กรรมการก็รับซื้อไว้เองได้ เมื่อกรรมการรับซื้อไว้เองแล้ว กรรมการก็มีสิทธินำหุ้นที่ออกใหม่นั้นเสนอขายแก่บุคคลภายนอกได้

ตัวอย่างการเพิ่มทุนตามมาตรา 1220 เช่น เดิมบริษัทจดทะเบียนทุนเรือนหุ้นไว้ 1,000,000 บาท แบ่งออกเป็น 10,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท ต่อมาที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ลงมติพิเศษให้เพิ่มทุนเป็น 2,000,000 บาท โดยออกหุ้นใหม่อีก 10,000 หุ้น บริษัทก็จะต้องนำหุ้นที่ออกใหม่ 10,000 หุ้นนี้เสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นในบริษัทก่อนตามมาตรา 1222 เสนอขายแล้วถ้ายังขายไม่หมดกรรมการก็จะรับซื้อไว้เอง จากนั้นกรรมการก็จะเสนอขายให้แก่บุคคลภายนอกได้ เพราะหุ้นที่กรรมการเสนอขายให้แก่บุคคลภายนอกนี้ไม่ถือว่าเป็นหุ้นที่ออกใหม่ (หุ้น

ที่ออกใหม่นั้นคือหุ้นที่ยังไม่มีใครเป็นผู้ถือเลย)

มาตรา 1221 บัญญัติว่า “บริษัทจำกัดจะออกหุ้นใหม่ให้เสมือนหนึ่งว่าได้ใช้เต็มค่าแล้ว หรือได้ใช้แต่บางส่วนแล้วด้วยอย่างอื่นนอกจากให้ใช้เป็นตัวเงินนั้นไม่ได้เว้นแต่จะทำตามมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น”

ตามหลักแล้วการชำระค่าหุ้นต้องชำระกันด้วยเงินสดและผู้ถือหุ้นก็จะขอหักหนี้กับบริษัทไม่ได้ (ดูบทบัญญัติมาตรา 1119 ที่กล่าวมาแล้ว) แต่บางครั้งบริษัทมีความจำเป็นต้องการทรัพย์สินของเขาแต่ไม่มีเงินสดไปซื้อ ครั้นจะเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นใหม่แล้วเสนอขายให้ผู้ถือหุ้นเดิมในบริษัทตามมาตรา 1220, 1222 ก็เกรงว่าหุ้นใหม่อาจขายไม่หมด หรือกว่าจะขายได้หมดก็อาจใช้เวลานานเกินควร ทางที่รวดเร็วก็คือเสนอออกหุ้นใหม่ให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน แต่การออกหุ้นใหม่โดยวิธีนี้อาจจะมีการสมยอมกันได้ง่าย ด้วยเหตุนี้เองกฎหมายจึงบังคับว่าถ้าจะทำโดยวิธีนี้ก็ต้องมีมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น บริษัทต้องการที่ดินของนายอาทิตย์สำหรับสร้างสำนักงานสาขา แต่บริษัทไม่มีเงินซื้อบริษัทจึงเสนอออกหุ้นให้นายอาทิตย์ สมมติว่าหุ้นของบริษัทมูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท และที่ดินของนายอาทิตย์มีราคา 1,000,000 บาท บริษัทก็ต้องออกหุ้นให้นายอาทิตย์ทั้งหมด 1,000 หุ้น แต่บริษัทจะออกหุ้น 1,000 หุ้นนี้ให้นายอาทิตย์ได้ก็ต่อเมื่อที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นได้ยินยอมและจะต้องใช้มติพิเศษคือมีการลงมติกันถึงสองครั้งตามมาตรา 1194 หุ้นที่ออกให้นายอาทิตย์นี้เรียกว่า “หุ้นใหม่ที่ใช้ค่าหุ้นเต็มมูลค่าแล้วเพราะใช้ด้วยอย่างอื่นนอกจากตัวเงิน” คือถือนายอาทิตย์ได้ใช้เงินค่าหุ้นแล้ว แต่เป็นการชำระด้วยทรัพย์สินคือที่ดิน มิใช่ชำระด้วยเงินสด

แต่ถ้านายอาทิตย์ต้องการมีหุ้นถึง 2,000 หุ้น บริษัทก็ออกหุ้นให้นายอาทิตย์ 2,000 หุ้นได้ โดยถือนายอาทิตย์ชำระเงินค่าหุ้นมาแล้ว 1,000 หุ้น (คือชำระแต่บางส่วนด้วยอย่างอื่นนอกจากตัวเงิน) ดังนั้น นายอาทิตย์จึงมีหน้าที่ต้องชำระเงินค่าหุ้นที่เหลือด้วยเงินอีก 1,000,000 บาท ให้แก่บริษัท เมื่อบริษัทได้เรียกเก็บ

ข้อสังเกต หุ้นใหม่ที่ออกตามมาตรา 1221 นี้ มิใช่หุ้นใหม่ตามความในมาตรา 1220

การเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่

มาตรา 1222 บัญญัติว่า “บรรดาหุ้นที่ออกใหม่เมื่อ ต้องเสนอให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหลายตามส่วนจำนวนหุ้นซึ่งเขาถืออยู่

ถ้าเสนอเช่นนี้ ต้องทำเป็นหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ถือหุ้นทุก ๆ คน ระบุจำนวนหุ้นให้ทราบว่ามีผู้นั้นขอที่จะซื้อได้กี่หุ้น และให้กำหนดวัน ว่าถ้าพ้น วันนั้นไปมิได้มีคำสนองมาแล้วจะถือว่าเป็นอันไม่รับซื้อ

เมื่อวันที่กำหนดล่วงไปแล้วก็ดี หรือผู้ถือหุ้นได้บอกมาว่าไม่รับซื้อหุ้นนั้นก็ดี กรรมการจะเอาหุ้นเช่นนั้นขายให้แก่ผู้ถือหุ้นคนอื่นหรือจะรับซื้อไว้เองก็ได้”

หุ้นที่ออกใหม่นี้กฎหมายบังคับว่าจะต้องเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมในบริษัทจำกัด ตามสัดส่วนจำนวนที่เขาถืออยู่ โดยบริษัทต้องทำคำเสนอไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนและต้องระบุจำนวนให้ทราบว่าคุณถือหุ้นผู้นั้นจะซื้อได้ที่หุ้น เช่น บริษัทจำกัดแห่งหนึ่งมีทุนเดิม 10 ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็น 50,000 หุ้น มีมูลค่าหุ้นละ 200 บาท ที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ลงมติพิเศษให้เพิ่มทุนอีก 10 ล้านบาท คือเพิ่มอีก 50,000 หุ้น นั่นเอง หุ้นทั้ง 50,000 หุ้นนี้ กรรมการบริษัทต้องนำเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมในบริษัทจำกัด โดยต้องระบุไปด้วยว่าคุณถือหุ้นผู้นั้นจะซื้อได้ที่หุ้น ตามตัวอย่างนี้เป็นการเพิ่มทุนอีกหนึ่งเท่าของทุนเดิม ดังนั้น ผู้ถือหุ้นทุกคนก็มีสิทธิซื้อได้ที่เท่ากับจำนวนหุ้นเดิมที่เขาถืออยู่ คือถ้าเดิมเขาถือหุ้นอยู่ 10 หุ้น หุ้นที่ออกใหม่นี้เขาก็มีสิทธิซื้อได้เพียง 10 หุ้น แต่ถ้าเพิ่มทุนอีกกี่หนึ่งของจำนวนทุนเดิม เขาก็มีสิทธิซื้อได้ 5 หุ้น สำหรับผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นอยู่เพียงหุ้นเดียวก็ไม่มีสิทธิซื้อ เพราะหุ้นนั้นเป็นทรัพย์สินแบ่งแยกไม่ได้ตามมาตรา 1118 จึงไม่มีสิทธิซื้อเพียงครั้งหนึ่ง เมื่อกรรมการทำคำเสนอไปแล้วผู้ถือหุ้นไม่ตอบสนองมาภายในกำหนดหรือผู้ถือหุ้นได้ตอบมาว่าไม่รับซื้อหุ้นใหม่ กรรมการก็ต้องเอาหุ้นนั้นเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ได้ และจะเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นอยู่เพียงหุ้นเดียวก็ได้ ถ้าปรากฏว่าเมื่อได้ทำตามวิธีดังกล่าวแล้วยังขายหุ้นที่ออกใหม่ไม่หมด กรรมการก็ต้องรับซื้อไว้เอง เมื่อกรรมการได้ซื้อไว้เองแล้วมีปัญหาว่า กรรมการจะเสนอขายให้บุคคลภายนอกได้หรือไม่ ผู้เขียนเห็นว่ากรรมการมีสิทธินำไปขายให้บุคคลภายนอกได้เพราะถือว่ามิใช่หุ้นที่ออกใหม่

เหตุที่กฎหมายต้องบัญญัติไว้เช่นนี้ก็เพราะรัฐต้องการให้ประชาชนสนใจประกอบธุรกิจร่วมกันในรูปบริษัทมหาชนจำกัด โดยจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติมาตรา 137 ใน พ.ร.บ. บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 อนุญาตให้เสนอขายหุ้นที่ออกใหม่ให้ประชาชนทั่วไปได้

มาตรา 1223 บัญญัติว่า “หนังสือบอกกล่าวที่เสนอให้ผู้ถือหุ้นซื้อหุ้นใหม่นั้นต้องลงวันเดือนปีและลายมือชื่อของกรรมการ”

การลดทุน

มาตรา 1224 บัญญัติว่า “บริษัทจำกัดจะลดทุนของบริษัทลงด้วยลดมูลค่า แต่ละหุ้น ๆ ให้ต่ำลง หรือลดจำนวนหุ้นให้น้อยลงโดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้นก็ได้”

จากบทบัญญัติมาตรานี้ จะเห็นได้ว่าการลดทุนของบริษัทจำกัดนั้นทำได้ 2 วิธี คือ ลดมูลค่าของหุ้นให้ต่ำลง กับลดจำนวนหุ้นให้น้อยลง ซึ่งผิดกับการเพิ่มทุนเพราะการเพิ่มทุนนั้น มาตรา 1220 บัญญัติให้เพิ่มได้โดยวิธีเดียวคือ การออกหุ้นใหม่

1 การลดมูลค่าของหุ้นให้ต่ำลง

การลดมูลค่าของหุ้นให้ต่ำลง เช่น บริษัทมีทุนจดทะเบียน 100,000 บาท แบ่งออกเป็น 1,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท บริษัทประสงค์จะลดทุนลงเหลือ 50,000 บาท บริษัทก็ลดมูลค่าของหุ้นลงเหลือหุ้นละ 50 บาท หุ้นของบริษัทก็ยังคงมี 1,000 หุ้น เท่าเดิม แต่ทุนของบริษัทคงเหลือเพียง 50,000 บาท เท่านั้น

2. ลดจำนวนหุ้นให้น้อยลง ตามตัวอย่างข้างต้นแทนที่บริษัทจะลดมูลค่าของหุ้นให้ต่ำลง บริษัทคงให้หุ้นมีมูลค่า 100 บาท เท่าเดิม แต่ลดจำนวนหุ้นจาก 1,000 หุ้นลงเหลือ 500 หุ้น ทุนของบริษัทก็จะลดลงเหลือ 50,000 บาท เช่นกัน

การลดทุนจะทำด้วยวิธีใด และจะลดลงเป็นจำนวนเท่าใด วิธีไหนจึงจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดก็แล้วแต่เหตุผลของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ถ้าที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นปรารถนาจะเป็นผู้ถือหุ้นก็ต้องเลือกเอาวิธีลดมูลค่าของหุ้น แต่ถ้าที่ประชุมผู้ถือหุ้นแสดงความประสงค์จะถอนหุ้นออกก็ต้องใช้วิธีลดจำนวนหุ้น

หลักเกณฑ์ในการลดทุน

1. ต้องได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นโดยมติพิเศษ

การลดทุนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะอาจเท่ากับเป็นการตัดสินใจไม่ขยายงานของบริษัทหรือบริษัทอาจเรียกทุนไว้จากผู้ถือหุ้นมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น จึงต้องคืนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น เพื่อว่าผู้ถือหุ้นจะได้นำเงินนั้นไปหาผลประโยชน์จากทางอื่น การลดทุนจึงเป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงต้องได้รับอนุญาตจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นอนุญาตแล้วก็ต้องไปจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้ลงมติพิเศษ

2. จะลดทุนลงให้เหลือต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของทุนเดิมไม่ได้

มาตรา 1225 บัญญัติว่า "อันทุนของบริษัทนั้นจะลดลงไปให้ถึงต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนทั้งหมดหาได้ไม่"

เช่นบริษัทมีทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท บริษัทจะลดทุนลง เหลือต่ำกว่า 250,000 บาท ไม่ได้ ทั้งนี้ก็เพราะเพื่อเป็นหลักประกันว่าบริษัทจะต้องมีทรัพย์สินมากพอที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ และเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 1105 วรรคท้าย กับมาตรา 1110 วรรคสอง ในเรื่องการเรียกเก็บมูลค่าหุ้นครั้งแรกด้วย

3. เจ้าหนี้ไม่คัดค้าน

มาตรา 1226 บัญญัติว่า "เมื่อบริษัทประสงค์จะลดทุน ต้องโฆษณาความประสงค์นั้นในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่เจ็ดครั้งเป็นอย่างน้อย และต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งบริษัทรู้ว่าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทบอกให้ทราบรายการซึ่งประสงค์จะลดทุนลงและขอให้เจ้าหนี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการลดทุนนั้นส่งคำคัดค้านไปภายในสามเดือนนับแต่วันที่บอกกล่าวนั้น

**ถ้าไม่มีใครคัดค้านภายในกำหนดเวลาสามเดือน ก็ให้ฟังถือว่าไม่มีคัดค้าน
ถ้าหากมีเจ้าหน้าที่คัดค้าน บริษัทจะจัดการลดทุนลงไม่ได้ จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือให้ประกัน
เพื่อหนี้รายนั้น”**

การลดทุนอาจทำให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทเสียเปรียบ เพราะอาจทำให้หลักทรัพย์ของบริษัท
ลดน้อยลง กฎหมายจึงต้องบัญญัติให้บริษัทที่ประสงค์จะลดทุนต้องโฆษณาความประสงค์นั้น
ในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่ 7 ครั้ง เป็นอย่างน้อย และจะต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังบรรดา
เจ้าหน้าที่ทั้งหลายของบริษัทแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวของการลดทุนนั้น และถ้าเจ้าหน้าที่คัด
ค้านบริษัทก็ไม่อาจลดทุนได้ หากบริษัทลดทุนโดยไม่ฟังคำคัดค้านของเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนย่อม
ไม่รับจดทะเบียนลดทุนให้ กฎหมายกำหนดวิธีการโฆษณาบอกกล่าวและให้โอกาสเจ้าหน้าที่
คัดค้านไว้ดังนี้

1. บริษัทต้องโฆษณาความประสงค์จะลดทุนในหนังสือพิมพ์ท้องที่เจ็ดครั้งเป็น
อย่างน้อย และต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ (ที่บริษัทรู้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่)
2. ในคำโฆษณาและหนังสือบอกกล่าวนั้นต้องบอกให้ทราบถึงประสงค์ที่บริษัทจะ
ลดทุน จะลดอย่างไร ลดลงเท่าใด และต้องขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีชื่อคัดค้านส่งคำคัดค้านไปยังบริษัท
ภายใน 3 เดือน นับแต่วันที่บอกกล่าวนั้นด้วย ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่คัดค้านภายในเวลา 3 เดือน ก็ให้
ฟังถือว่าไม่มีคำคัดค้าน บริษัทก็ดำเนินการลดทุนต่อไปได้ แต่ถ้าเจ้าหน้าที่คัดค้านบริษัทจะลดทุน
ไม่ได้ จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือให้ประกันหนี้แล้ว

เจ้าหน้าที่ไม่คัดค้านเพราะเหตุไม่ทราบ โดยมีใช้ความผิดของเจ้าหน้าที่

มาตรา 1227 บัญญัติว่า “ถ้ามีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดละเลยเสียมิได้คัดค้านในการที่
บริษัทจะลดทุนลง เพราะเหตุว่าตนไม่ทราบความและเหตุที่ไม่ทราบนั้นมิได้เป็น เพราะความผิด
ของเจ้าหน้าที่คนนั้นแต่อย่างใดไซ้ ท่านว่าผู้ถือหุ้นทั้งหลายบรรดาที่ได้รับเงินคืนไปตามส่วนที่ลด
หุ้นลงนั้น ยังคงจะต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่คนนั้นเพียงจำนวนที่ได้รับทุนคืนไปชั่วเวลาสองปี นับ
แต่วันที่ได้อัดทะเบียนการลดทุนนั้น”

การบอกกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ดังที่ระบุไว้ในมาตรา 1226 นั้น อาจบอกกล่าวไม่ทั่วถึง
เพราะมาตรา 1226 กำหนดให้บอกกล่าวเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่บริษัทรู้เท่านั้น และเจ้าหน้าที่บางคนอาจ
ไม่ทราบการโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ โดยที่ตนมิได้ประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด เป็นต้นว่าไป
ต่างประเทศ กรณีเช่นนี้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นย่อมไม่มีโอกาสที่จะคัดค้านการลดทุนได้ภายในกำหนด
เวลา ถ้ามีการคืนเงินค่าหุ้นให้ผู้ถือหุ้นไปแล้ว ถ้าต่อมาบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้
นั้นได้ครบถ้วน เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิที่จะเรียกให้ชำระหนี้ของตนเอาจากเงินค่าหุ้นที่ผู้ถือหุ้นได้รับ
คืนไปได้ แต่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะต้องใช้สิทธิเรียกร้องเสียภายใน 2 ปี นับแต่วันที่บริษัทได้อัด
ทะเบียนการลดทุน

มติพิเศษซึ่งอนุญาตให้เพิ่มทุนหรือลดทุนต้องนำไปจดทะเบียน

มาตรา 1228 บัญญัติว่า “มติพิเศษซึ่งอนุญาตให้เพิ่มทุนหรือลดทุนนั้น บริษัทต้องจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น”

การที่กฎหมายบังคับให้ไปจดทะเบียนภายใน 14 วัน นั้นก็เพราะว่าเมื่อบริษัทได้ลดทุนลงแล้ว ก็ต้องเปลี่ยนให้ถูกต้องตรงกับทุนที่ลดลงตามความจริงเพื่อให้ผู้มาทำการติดต่อกับบริษัทได้ทราบถึงเงินทุนของบริษัทในปัจจุบัน และเหตุที่ต้องนำไปจดทะเบียนภายใน 14 วัน นั้นก็เพราะถ้าปล่อยให้เน้นช้านุคคลภายนอกที่มาทำการติดต่ออาจได้รับความเสียหาย โดยเขาเอาหลงเชื่อว่าบริษัทมีเงินทุนเท่าที่ได้จดทะเบียนไว้ในครั้งแรก